

Forhandling af Levnedsmidler, Brugsgenstande o. s. v. Og en saadan Bestræbelse kan man jo kun give sin Tilslutning.

I § 3 er der en Bestemmelse, der siger: „Prøver af de i § 1 nævnte Levnedsmidler og Genstande m. m. kunne ved Politiets Foranstaltning indsendes til Laboratoriet til Undersøgelse, selv hvor der ikke havs nogen Mistanke om begaaet eller tilsigtet Ulovlighed.“ Dette er en lidt haard Bestemmelse, synes jeg. Jeg ved nok, at det samme staar i Lov af 27. Marts 1903, og der vil jo kunne svares, at naar den ikke til nu er misbrugt, hvorfor skulde der saa være Grund til at tro, dette skulde ske i Fremtiden. Nej, meget muligt, men det kan dog for Politiet, der godt kan optræde med Malkonduite — den sidste Tid har vist det —, i saa Henseende give Anledning til et Posekiggeri, som en lille Forretning, det være sig Fabrikant eller Sælger, vil være daarlig tjent med. Jeg vil henstille, om man ikke kunde blødgøre dette Udtryk noget ved at lade kun to Ord udgaa, altsaa Ordene: „selv“ og „ikke“; saa vil der komme til at staa: „til Undersøgelse, hvor der havs nogen Mistanke om begaaet eller tilsigtet Ulovlighed“. Jeg synes dog, at dette at aabne Adgang for Politiet til at trænge ind i Erhverv, hvor der ikke havs nogen som helst begrundet Mistanke om, at der har fundet Misligheder Sted, er lidt nærgaaende. Jeg vil henstille det til Overvejelse, om der mulig uden Udvalgs Nedsættelse kunde foretages en Ændring som den af mig her omtalte. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget.

la Cour: Det Lovforslag, som her foreligger, er jo en Forlængelse af Loven af 27. Marts 1903, som gik ud paa ved Foranstaltninger at sikre Befolkningen altid at faa sunde og gode Levnedsmidler. Denne Lov af 27. Marts 1903 fik kun en 7-aarig Virksomhed. Før den har der jo adskillige Gange været vedtaget Love om Undersøgelse af Levnedsmidler paa kortere Tid. Denne Lov af 27. Marts fik den Gang nogen Udvidelse, og det her foreliggende Lovforslag har ogsaa faaet en lille Udvidelse, idet det foruden Levnedsmidler ogsaa omfatter Undersøgelse af Husgeraad, Legetøj og lignende. Og det er vist overordentlig godt, at det er kommet med i dette Lovforslag, for det er, som der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, ikke udelukket, at Folk ogsaa paa denne Maade kunne faa tilført Smitte eller Giftstoffer, og det bliver altsaa forhindret, naar disse Genstande blive dragne med

ind under Undersøgelsen. — For Resten er Loven ikke undergaaet synderlige Forandringer, ikke andet end, at Mulkterne ere satte ned. Den laveste Mulkt var tidligere 50 Kr., den er nu sat ned til 2 Kr., men Maksimum er bibeholdt. Der er jo nogen Grund til muligvis at sætte de 50 Kr. ned til 2 Kr., for det er ikke udelukket, at mangen Detailhandler, som faar sine Sager fra Udlandet, er i god Tro, naar han forhandler Varerne, med Hensyn til, at de ere gode, skønt de ikke ere det. Og i det Tilfælde er det meget naturligt, at han slipper med en lavere Mulkt. Men selvfølgelig maa det ikke blive saaledes, at man, hver Gang man undskylder sig med, at man ikke vidste bedre, slipper med en Mulkt paa 2 Kr., der maa jo foretages en Undersøgelse, om der ikke kunde være Grund til at give den paagældende en større Mulkt end 2 Kr.

For Resten skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme. Jeg tror, det er heldigt, at Lovens Varighed nu udvides til 10 Aar i Stedet for som nu kun 7 Aar. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Rotter.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 671).

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (P. Munch): Dette Lovforslag gaar ud paa en Forlængelse af den Rottelov, som vedtoges for nogle Aar siden. De Erfaringer, som man har gjort paa Grundlag af den i sin Tid veltagne Rottelov, have været meget omtistede. For at komme paa det rene med, hvorledes Stillingen var ude i Landet overfor Loven, henvendte Ministeriet sig til de forskellige Kommunalbestyrelser og bad dem udtale sig om, hvad de mere. Sagen var nemlig den, at den tidligere Lov paa-